୨୬-୩-୨୧ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓଁ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ସବୁଠାରୁ ବଡ ବେମାରୀ ହେଲା ଦେହ-ଅଭିମାନ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଅଧଃପତନ ହୋଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । "

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା କେବେ ହେବ ?

ଉ□ର:- ଯେତେବେଳେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା କର୍ମଭୋଗ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ଏବଂ ପୂରା-ପୂରା ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବ ।ଏହି ଦେହ-ଅଭିମାନର ରୋଗ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ ରୋଗ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଦୁନିଆ ପତିତ ହୋଇଛି । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେଲେ ବହୁତ ଖୁସି ଏବଂ ନିଶା ରହିବ, ଚାଲି-ଚଳଣ ମଧ୍ୟ ସୁଧୁରିଯିବ ।

ଗୀତ:-ରାତ କେ ରାହୀ ଥକ ମତ ଜାନା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଯାତ୍ରୀର ଅର୍ଥକୁ ତ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଲେ । ଏହି କଥାକୁ ତୁମ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ତ ଯେଉଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ, ଥିଲ ତ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଥିଲ କିନ୍ତୁ ତୁମର ଚରିତ୍ର ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା । ତୁମେ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲ, ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲ । ତେବେ ହୀରା ତୁଲ୍ୟରୁ କଉଡି ତୁଲ୍ୟ କିପରି ହେଲ, ଏକଥା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ପରିବ□ନ ହୋଇଛ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଦେବତା ହୋଇ ନାହଁ, ପରିବ□ନ ହେଉଛ । କେହି ବହୁତ ଅଳ୍ପ ବଦଳିଛନ୍ତି, କାହାର ୫ ଶତକଡା, କାହାର ୧୦ ଶତକଡା ଚରିତ୍ର ବଦଳିଛି । ଦୁନିଆକୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ, ଭାରତ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା, କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଭାରତରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଠାରେ ଏପରି ଗୁଣ ଥିଲା ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭଗବାନ ଭଗବତୀ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏବେ ତ ସେହି ଗୁଣ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି, ଯେଉଁ ଭାରତ ଏତେ ସାହୁକାର ଥିଲା, ତାର ପୁଣି ଅଧୋଗତି କିପରି ହେଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ବାବା ହିଁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ବୁଝାଇପାରିବ, କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କର ଜୀବନ ପରିବ□ନ ହୋଇଯାଇଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ଥିଲ ପୁଣି ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ତେଣୁ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଯାଇଛ । ଏହି ଦେହ-ଅଭିମାନର ସବୁଠାରୁ ବଡ ବେମାରୀ ତୁମକୁ ଲାଗିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ଥିଲ, ତେଣୁ ବହୁତ ସୁଖୀ ଥିଲ, କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଏପରି କିଏ କରିଲା ? ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମର ଅଧଃପତନ କାହିଁକି ହେଲା । ତୁମେ ନିଜର ଧର୍ମକୁ ଭୁଲିଯାଇଛ । ଭାରତ ଓ୍ୱର୍ଥ ନଟ ଏ ପେନି ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଲ୍ୟହୀନ ହୋଇଯାଇଛି । ତାର ମୂଳ କାରଣ କ'ଣ ? ଦେହ-ଅଭିମାନ । ଏହି ଡ୍ରାମା ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବନିର୍ମିତ । ମନୁଷ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଭାରତ ଏତେ ସାହୁକାର ଥିଲା ପୁଣି ଗରୀବ କିପରି ହେଲା, ଆମେ ଆଦି-ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲୁ ପୁଣି ଆମେ କିପରି ଧର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ, କର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଲୁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଗଲ, ତେଣୁ ତୁମର ଏହିପରି ଅବସ୍ଥା ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ସିଡି ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଛି - ତୁମମାନଙ୍କର କିପରି ଅଧଃଗତି ହେଲା, ଓ୍ୱର୍ଥ ନଟ ଏ ପେନିର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଲା ଦେହ-ଅଭିମାନ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି - ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା, ଭାରତବାସୀ ଏକଥା ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତ ହିଁ ଥିଲା ଯାହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ, ହେଭେନ୍ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଭାରତର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ ତ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି, କେହି କେହି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ କମ୍ ତେଣୁ ଥିବାରୁ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିଯାଉଛି । ଭାବୁଛନ୍ତି ମୋ ପରି କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଭାରତର ଏପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା କାହିଁକି ହେଲା ? ଗାନ୍ଧୀ ବାପୁ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ - ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା କର । ତେବେ ଆତ୍ମାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କେବେ ନା କେବେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସୁଖ ମିଳିଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ପତିତ-ପାବନଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୋର ପିଲାମାନେ ଯିଏକି ଶୁଦ୍ରରୁ ପରିବ□ନ ହୋଇ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପୂରା ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ପୁରୁଣା ରୋଗ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଭାରତର ଏହି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଛି । ତେବେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାରେ ବହୁତ ମେହନତ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଯେତେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବ ସେତେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିପାରିବ । ପୁଣି ଅସରନ୍ତି ଖୁସି ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ଗାୟନ କରାଯାଏ - ଚିନ୍ତା ଥିଲା ପାର ବ୍ରହ୍ମରେ ରହୁଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର, ସେ ମିଳିଗଲେ, ତାଙ୍କଠାରୁ ୨୧ ଜନ୍ମର ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ବାକି କ'ଣ ଦରକାର । ତୁମେ କେବଳ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଯଦିଓ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରୁହ । ସାରା ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଭାରତ ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା ତା'ର ଏବେ ଅଧଃପତନ ହୋଇଛି । ବାସ୍ତବରେ ଏହାର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ କ'ଣ ତାହା କେହି ବି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏକଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ଥିଲେ । ଜାଣିଥିଲେ ଯେ, ଗୋଟିଏ ଦେହକୁ ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ ପରମାତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ନଥିଲେ । ତୁମେ ଯେତେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବ, ସେତେ ସେତେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ରହିବ ଏବଂ ସେତେ ବହୁତ ମିଠା ମଧ୍ୟ ହେବ । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଲଢେଇ, ଝଗଡା, ମାଙ୍କଡପଣିଆ ଆସିଯାଉଛି । ଏକଥା ଶିବବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି, ତୁମେ କାହାକୁ ବି ଏହି ବେହଦର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଝାଇପାରିବ । ବାସ୍ତବରେ ଏଠାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀମାନଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି ଡ୍ରାମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଭାରତର ଏତେ ଅଧଃପତନ ହୋଇଛି ତାର ମୂଳଦୁଆ ହେଉଛି ଦେହ-ଅଭିମାନ । ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିଯାଉଛି । ଏକଥା ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଆମକୁ କିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ସର୍ବଦା ଭାବିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଏହିସବୁ କଥା ଆମକୁ ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ ନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିଯାଉଛି । ସାରା ଦୁନିଆ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଯାଇଛି, ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମ ନିଶ୍ଚୟ କରି, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଆତ୍ମା ଏହି ଦେହ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣୁଛି, ଏଠାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛି । ବାବା କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଭାଷଣ ବହୁତ ଭଲ କରି ପାରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଚଳଣି ମଧ୍ୟ ଭଲ ହେବା ଉଚିତ୍ ନା । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଥିବା କାରଣରୁ ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେହି ଖୁସି ଅଥବା ନିଶା ରହୁ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଡ ବିକର୍ମ ହେବା କାରଣରୁ ବହୁତ ବଡ ଦଣ୍ଡର ଭାଗୀଦାର ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ କ୍ଷତି ଘଟିଥାଏ । ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଗଡଲି ୱାର୍ଲଡ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେ□ ଅଟେ ନା । ଭଗବାନଙ୍କ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେ□ର ରାଇଟହ୍ୟାଣ୍ଡ (ଡାହାଣ ହାତ) ହେଉଛନ୍ତି ଧର୍ମରାଜ । ତୁମେମାନେ ଭଲ କର୍ମ କରୁଛ ତେଣୁ ତାର ଭଲ ଫଳ ମିଳୁଛି । ଯଦି ଖରାପ କର୍ମ କରିବ ତେବେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସମସ୍ତେ ଗର୍ଭ ଜେଲ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବେ । ଏସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଏକ କାହାଣୀ ରହିଛି । ଏସବୁ କଥା ବ□ମାନ ସମୟର । ତେବେ ସବୁ ମହିମା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର । ଅନ୍ୟ କାହାରି ମହିମା ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଲେଖା ଯାଉଛି ତ୍ରିମୂ□ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ହେଉଛି ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ, ବାକି ସବୁ କଉଡି ତୁଲ୍ୟ । କାରଣ ଶିବବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପାବନ କେହି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ପାବନ ହେଉଛି ପୁଣି ରାବଣ ପତିତ କରାଉଛି । ଯେଉଁ କାରଣରୁ ସମସ୍ତେ ଦେହ ଅଭିମାନୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେଉଛ । ଏହି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ଅବସ୍ଥା ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହୁଛି । ତେଣୁ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ସମର୍ପଣର ଗାୟନ ରହିଛି । ଶିବବାବା ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ, ଶିବବାବା କେବେ ଆସିଲେ, ତାଙ୍କର ଇତିହାସ ତ ପ୍ରଥମେ ଆବଶ୍ୟକ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ଶିବ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଦେହ-ଅଭିମାନ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଧଃପତନ ହୋଇଛି । ତେବେ ଯାଇ ଉତ୍‌ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆସିବେ । ଉତ୍‌ଥାନ ଏବଂ ପତନ, ଦିନ ଏବଂ ରାତି, ଜ୍ଞାନର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଉଦୟ ହେଲେ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ବିନାଶ । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଅଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ଏହି ଦେହ-ଅଭିମାନ । ଆତ୍ମା ବିଷୟରେ ତ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ସୋ ପରମାତ୍ମା ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ କେତେ ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସବୁର ଅଧଃପତନ ହୋଇଛି । ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ସିଡି ତଳକୁ ଖସି

ଆସିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଖେଳ ପୂର୍ବ ନିର୍ମିତ । ଏହି ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆଉ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ଅଧଃପତନ କିପରି ହୋଇଛି । ସେମାନେ ତ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ, ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ଉନ୍ନତି ହୋଇଛି । ଏକଥା ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଦୁନିଆ ଆହୁରି ପତିତ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି, କାରଣ ଦେହ-ଅଭିମାନ ବହୁତ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଏବେ ତୁମକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଭଲ ଭଲ ମହାରଥୀମାନେ ଢେର ଅଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଭଲ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦେହ-ଅଭିମାନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ହଟି ନାହିଁ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଥିବା କାରଣରୁ କାହା ପାଖରେ କ୍ରୋଧର ଅଂଶ, ମୋହର ଅଂଶ, କିଛି ନା କିଛି ଅଛି । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚରିତ୍ର ସୁଧୁରିବା ଦରକାର ନା । ବହୁତ-ବହୁତ ମିଠା ହେବା ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଉଛି ଯେ, ସେଠାରେ ଛେଳି ବାଘ ଏକତ୍ର ପାଣି ପିଇବେ । ଦୁଃଖଦାୟୀ ଜୀବଜନ୍ତୁ ରହିବେ ନାହିଁ । ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ମୁସ୍‌କିଲ୍‌ରେ କେହି କେହି କ୍ରମଅନୁସାରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ସବୁ କର୍ମ ଭୋଗ ସମାପ୍ତ କରି, କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହେବା, ଏହା ମୁସ୍‌କିଲ୍ ହେଉଛି । ବହୁତ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିଯାଉଛି । ଜଣାପଡୁନାହିଁ - ଆମକୁ ଏହି ମତ କିଏ ଦେଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିପରି ମିଳିବ । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ବିନା କିପରି ଶ୍ରୀମତ ଦେବି । ଇଏ ମୋର ସ୍ଥାୟୀ ରଥ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସି ଓଲଟା-ସିଧା କର୍ମ କରି ଅଯଥାରେ ନିଜର ବରବାଦୀ କର ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ଫଳାଫଳ କ'ଣ ହେବ । ବହୁତ କମ୍ ପଦ ପାଇବ । ପାଠୁଆଙ୍କ ଆଗରେ ଅପାଠୁଆ ବୋଝ ବୋହିବେ । ବହୁତ କହୁଛନ୍ତି ଭାରତର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ଯାହାକି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ରହିବା ଦରକାର, ତାହା ନାହିଁ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତ କେହି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତି ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେହିମାନେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବେ । ଏବେ ତ କାହାର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇନାହିଁ । ଏହାଙ୍କ ଉପରେ ତ ବହୁତ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି । କେତେ ଚିନ୍ତା ରହୁଛି । ଯଦିଓ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ, ସବୁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହେଉଛି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ତ ରଚନା କରିବାକୁ ପଡିବ ନା । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ଅଧିକ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇପାରିବ । ତୁମ ଉପରେ କୌଣସି ବୋଝ ନାହିଁ, ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ତ ବହୁତ ବୋଝ ରହିଛି । ମୁଖ୍ୟ ତ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଅଟନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ, ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଶିବବାବା ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କେହି ମୁସ୍‌କିଲରେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟରେ ରହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । ଭାରତରେ କେବେ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା, ପୁଣି କେଉଁଆଡେ ଗଲା ? କିପରି ପତନ ହେଲା ? ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ବୁଝାଇଛ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ଲେଖାପଢା କରି ସ୍କୁଲ୍‌ମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଭାରତର ଅଧଃପତନ ଉପରେ ଭାଷଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଭାରତ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଥିଲା ତାହା ପୁଣି କଉଡିତୁଲ୍ୟ କିପରି ହେଲା ? କଉଡିତୁଲ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ କେତେ ବର୍ଷ ଲାଗିଲା ? ସେ କଥା ଆମେ ବୁଝାଉଛୁ । ତୁମେମାନେ ପର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ଉଡାଜାହାଜରୁ ପକାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ବୁଝାଇଲାବାଲା ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ଗଭର୍ଣ୍ଣମେ□ ଚାହୁଁଛି ତେବେ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେ□ର ହିଁ ହଲ ବିଜ୍ଞାନ ଭବନ, ଯାହାକି ଦିଲ୍ଲୀରେ ଅଛି ସେଠାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡାକିବା ଉଚିତ୍ । ଖବରକାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । କାର୍ଡ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ତୁମକୁ ସାରା ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ଅନ୍ତିମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝାଉଛୁ । ତେବେ ସେମାନେ ସ୍ୱତଃ ଆସିବେ ଏବଂ ଯିବେ । ଏଥିରେ ପଇସାର ତ କିଛି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ମନେକର ଆମକୁ କେହି ମିଳିଗଲେ, ଉପହାର ଦେଲେ ତେବେ ତାହା ଆମେ ନେଇପାରିବା ନାହିଁ । ସେବୁକୁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ କାମରେ ଲଗାଇଦେବା ଉଚିତ୍, ବାକି ଆମେ ନେଇପାରିବା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ଦାନ ନେଇ କ'ଣ କରିବି ଯାହା ପୁଣି ଭରି କରି ଦେବାକୁ ପଡିବ । ମୁଁ ପକ୍କା ବେପାରୀ ଅଟେ, ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଦେହ-ଅଭିମାନର ବଶୀଭୁତ ହୋଇ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଓଲଟା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ନାହିଁ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ପୂରା-ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଚାଲି-ଚଳଣକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ସୁଧାରିବାକୁ ହେବ ।

୨୬-୩-୨୧ -୨-

(୨) ବହୁତ-ବହୁତ ମିଠା ତଥା ଶୀତଳ ହେବାକୁ ପଡିବ । ନିଜ ଭିତରେ ଥିବା କ୍ରୋଧ ବା ମୋହର ଭୂତଗୁଡିକୁ ବାହାର କରିଦେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:-ସମୟ ରୂପୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପ□କୁ ସଫଳ କରି ସର୍ବଦା ଏବଂ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସଫଳତା ମୂରତ ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ସମୟ ରୂପୀ ସମ୍ପ□କୁ ନିଜର ବା ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବ ସମ୍ପ□ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ଜମା ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତେବେ ସମୟର ମହତ୍ୱକୁ ଜାଣି ତାକୁ ସଫଳ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ସମ୍ପ□, ଖୁସି ରୂପକ ସମ୍ପ□, ଶକ୍ତି ରୂପକ ସମ୍ପ□, ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ସମ୍ପ□ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ୱାସ ରୂପୀ ସମ୍ପ□କୁ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ଜମା କରି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ଅବହେଳା ପଣିଆକୁ ଛାଡି କେବଳ ନିଜର ସମୟ ରୂପୀ ସମ୍ପ□କୁ ସଫଳ କର ତେବେ ସର୍ବଦା ଏବଂ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସଫଳତା ମୂରତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଏକାଗ୍ରତା ଦ୍ୱାରା ସାଗରର ତଳକୁ ଯାଇ ଅନୁଭବ ରୂପକ ହୀରା ମୋତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ହିଁ ଅନୁଭବୀ ମୂର୍ତ୍ତି ହେବା ।

"ମାତେଶ୍ୱରୀଙ୍କର ଅମୂଲ୍ୟ ମହାବାକ୍ୟ"

(୧) ତମୋଗୁଣୀ ମାୟାର ବିସ୍ତାର – ସ□ଗୁଣୀ, ରଜୋଗୁଣୀ, ତମୋଗୁଣୀ ଏହି ତିନୋଟି ଶବ୍ଦ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିବା ବହୁତ ଜରୁରୀ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ଗୁଣ ଏକା ସମୟରେ ଚାଲୁଛି । କିନ୍ତୁ ବିବେକ କ'ଣ କହୁଛି – କ'ଣ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ଗୁଣ ଏକା ସମୟରେ ରହୁଛି, ନା ଅଲଗା ଅଲଗା ଯୁଗରେ ରହୁଛି । ବିବେକ କହୁଛି, ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ଗୁଣ ଏକା ସମୟରେ ନଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସ□ଗୁଣ, ଦ୍ୱାପରରେ ରଜୋଗୁଣ ଏବଂ କଳିଯୁଗରେ ତମୋଗୁଣ ଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ସ□ଗୁଣ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ରଜୋ ତମୋ ଗୁଣ ନଥାଏ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ରଜୋଗୁଣ ଥାଏ ସେତେବେଳେ ସ□ଗୁଣ ନଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହି ତିନୋଟି ଗୁଣ ଏକା ସମୟରେ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା କହିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ୍ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ସତ୍ୟ କଥା କହେ, କୌଣସି ପାପ କର୍ମ କରେ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସ□ଗୁଣୀ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ବିବେକ କହୁଛି – ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସ□ଗୁଣ ବୋଲି କହୁଛେ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା – ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଖ ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ସ□ଗୁଣୀ । ବାକି ଏଭଳି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ, ଯିଏ ସତ୍ୟ କହୁଛି ସିଏ ସ□ଗୁଣୀ ଏବଂ ଯିଏ ମିଥ୍ୟା କହୁଛି ସିଏ କଳିଯୁଗୀ ତମୋଗୁଣୀ, ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଦୁନିଆ ଚାଲି ଆସୁଛି । ଯେହେତୁ ଆମେମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗ ବୋଲି କହୁଛେ ତେବେ ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ, ସେଠାରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିରେ ସ□ଗୁଣ ସ□ପ୍ରଧାନତା ଥିବ । ବାକି ହଁ, ଏହି ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ସମୟ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସାରା ସଂସାର ସ□ଗୁଣୀ ଥିଲା । ଏବେ ତ ସତ୍ୟଯୁଗ ନାହିଁ । ଏବେ ତ କଳିଯୁଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ତମୋପ୍ରଧାନତାର ଦୁନିଆ । ତେବେ ଏହି ତମୋଗୁଣୀ ସମୟରେ ସ□ଗୁଣ ପୁଣି କେଉଁଠୁ ଆସିବ । ଏବେ ତ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରର ସମୟ ଯେଉଁ ସମୟକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତି ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ ହେଲା ସତ୍ୟଯୁଗ, ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତି ହେଲା କଳିଯୁଗ ତେଣୁ ଉଭୟ ଯୁଗକୁ ଆମେ ଏକାଠି ମିଶାଇ ପାରିବା ନାହିଁ ।

(୨) ଏହି କଳିଯୁଗ ଅସାର ସଂସାରରୁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସୁଖମୟ ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯିବା, ଏହା ଏକମାତ୍ର ପରମାତ୍ମାଙ୍କର କାମ – ଏହି କଳିଯୁଗୀ ସଂସାରକୁ ଅସାର ସଂସାର ବୋଲି କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି ? କାରଣ ଏହି ଦୁନିଆରେ କୌଣସି ସାର ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ବସ୍ତୁରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ପବିତ୍ରତା କିଛି ବି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦିନ ଥିଲା ଏହି ସୃଷ୍ଟିରେ ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ପବିତ୍ରତା ସବୁ କିଛି ଥିଲା । ଏବେ ତ କୌଣସି ଜିନିଷରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ କାରଣ ଏହି ସୃଷ୍ଟିରେ ୫ ବିକାର ରୂପି ଭୂତମାନଙ୍କର ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସୃଷ୍ଟିକୁ ଭୟର ସାଗର ଅଥବା କର୍ମବନ୍ଧନର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ବ□ମାନର ମନୁଷ୍ୟ ଦୁଃଖୀ ହୋଇ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଡାକୁଛି । କହୁଛନ୍ତି, ହେ ଭଗବାନ ପରମାତ୍ମା ଆମକୁ ଏହି ଭବ ସାଗରରୁ ଉଦ୍ଧାର କର । ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କୌଣସି ଅଭୟ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଭୟତାର ସଂସାର ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଯେଉଁଠି ସମସ୍ତେ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏହି ସଂସାରକୁ ପାପର ସାଗର ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରୁ ପାରି ହୋଇ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେବେ ଦୁଇଟି ଦୁନିଆ ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସୁଖମୟ ଦୁନିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି କଳିଯୁଗୀ ଅସାର ଦୁନିଆ । ଉଭୟ ଦୁନିଆ ଏହି ସୃଷ୍ଟିରେ ହିଁ ରହିଛି । ବ□ମାନ ପରମାତ୍ମା ସେହି ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା। ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।